

LUCERNÁRIUM - LIBERA

A húsvéti gyertya éghet már a szentmise alatt is.

Az áldozás utáni könyörgés után a pap miseruhában marad, vagy fekete palástot ölt.

Megszólalnak a harangok és végig szólnak az elhunyt emlékezetére.

Ez alatt ének: (SZVU: 243 1+4. vsz.)

Libera:

Ments meg engem Uram, az örök haláltól,
Ama rettenetes napon minden bajtól.
Midőn az ég és föld meg fognak indulni,
S eljössz a világot lángokban ítélni.

Örök nyugodalmat adj ó Uram nekik,
Örök világosság fényeskedjék nekik.
Hogy szent trónod körül udvarolhassanak,
S téged, boldogítót örökké áldjanak.

A pap az ambónál a néphez fordul ezekkel a szavakkal:

P: Testvéreim! Könyörögjünk Urunkhoz, Jézus Krisztushoz, aki győzelmet aratott a halálon. Meggyújtottuk a feltámadás dicsőségét jelképező húsvéti gyertyát, s kérjük Jézust, hogy adja meg elhunyt N. testvérünknek(testvéreinknek) a boldog örök élet világosságát.

A pap a népet meghinti szenteltvízzel.

Közben éneklik:

Évközi időben és karácsonyi időben (SZVU: 86/1-2.vsz.)

Dicsőség, szent áldás, tisztesség,
A föltámadt Úrnak,
Húsvéti Báránynak,
Dicsőség, szent áldás, tisztesség.

A halál és élet harcra szállt.
Meghalván az élet,
A halálon úr lett,
A halál és élet harcra szállt.

Húsvéti időben: (SZVU. 88/3-4.vsz.)

Krisztus feltámadott!
Szűnjetek már, bánatok!
Ti is nyomán járjatok!
Feltámadást várjatok!
Feltámadt Krisztus!

Krisztus feltámadott!
Halál fején tapodott,
Égbe utat mutatott.
Tudom, hogy feltámadok!
Feltámadt Krisztus!

Ádventi és nagyböjti időben: (SZVU. 146/1-2.vsz.)

Hol vagy, én szerelmes Jézus Krisztusom?
Hol talállak téged kegyes megváltóm?
Adj világosságot, mert fényes vagy,
Nálad nélkül szívem igen bágyadt.

Téged az én lelkem kíván keresni,
Mert tenálad nélkül el kell kárhozni,
Ó szerelmes Krisztus fordulj hozzám,
Vigasztald meg szívem tekints én rám!

VAGY: (SZVU. 154/1-2. vsz.):

Jézusomnak Szívén megnyugodni jó,
Elmerülni benned, csendes tiszta tó.
Földi bútól, bajtól Szíved enyhülést ad.
Tenálad lelkünk megpihen,
Ki sírva sírt vigad.

Jézusom Szent Szívét lándzsa döfte át,
Megnyitotta nekünk drága oldalát,
Szent Szívébe rejtve törli minden bűnünk,
A szenvedés ott nem sajog,
Őbenne örülünk!

Utána a pap énekli:

P: Krisztus világossága!

H: Fényeskedjék neki mindörökké!

P: Testvéreim! Az élők és holtak üdvösségéért hívjuk bizalommal segítségül a mindenható Atyaistent, aki szent Fiát, Krisztus Urunkat feltámasztotta a halálból.

1: Elhunyt N. testvérünk, aki már a keresztségben lelkébe fogadta az örök élet kezdetét, nyerve el a szentek társaságát.

H: Kérünk Téged...

((2: Elhunyt testvérünket, akit az örök élet kenyerével, Krisztus testével tápláltál, támaszd fel az utolsó napon.))

H: Kérünk Téged...

3: Rokonainknak, barátainknak és jótevőinknek add meg egykor majd fáradalmaik jutalmául az örök boldogságot.

H: Kérünk Téged...

4: Mindazokat, akik a feltámadás reményében hunytak el, engedd jóságosan szent színed látására.

H: Kérünk Téged...

5: Mindnyájunkat, akik hívő és imádságos lélekkel itt együtt vagyunk, gyűjts egybe dicsőséges országodba is!

H: Kérünk Téged...

P: Mindenható, Örök Atyánk! Add kérünk, hogy amint a halálból feltámadt szent Fiadban hitünk meg növekedett, erősödjék meg reményünk is, amellyel N. testvérünk üdvösségében bízunk! Krisztus a mi Urunk által.

H: Ámen!

Miatyánk...

Üdvözlégy...

Ezek után a pap énekli:

P: Adj uram örök nyugalmat neki,

H: És az örök világosság fényeskedjék neki!

P: Nyugodjék békességben!

H: Ámen!

A pap visszatér az oltárhoz, és a szokásos módon befejezi a szentmisét!